

Най-доленъ, adj. dernier, infime.

- **долнио състояне, sn.** l'infinité f.
- **долниото сито (на воденица), sn.** le dodinage.¹
- **достойно забѣлѣжителна часть (съ дѣло), sf.** le plus beau de l'histoire.
- **късъ путь, sn.** le court.
- **младо животно или дѣте, sn.** le culot.
- **младый членъ (въ община), sn.** un culot.
- **малка стѣпень, sf.** le minimum.
- **мѣненка троица, sf.** la corpuscule; -шиченъ, -culaire, adj. [la morte-eau].
- **низка вода (при отливѣ), sf.** Mar.
- **никакъвъ, adj.** dernier.
- **новъ, adj.** frais.
- **отгорнио листо, sn.** Bot. l'étendard m.
- **послѣдни прѣдѣды, sn. pl.** les arriè-re-neveux m.
- **противънъ човѣкъ, sn fig.** bête noire ou d'aversion, f.
- **прѣденъ, adj. fig.** le plus 'huppé.
- **сетнѣ, adv.** en définitive, en dernier lieu, au bout du compte, en dernière analyse, à la continue.
- **тѣнъкъ, adj. Com.** extra fin.
- **тѣнки жицы (на врѣвъ), sf. pl.** l'âme f.
- **харно куче, sn.** le clef de meute.
- **хубава въльна, sf.** mère laine f.
- **хубавото, sn.** le choisi.
- **хубавъ маргаръ, sn.** la burgandine et nacre burgandine.
- **хытыръ, adj. fig.** le plus 'huppé.
- **честень, adj.** à toute épreuve.

Накадивамъ, va. parfumer.

Накапевамъ, va. instiller.

Накаленъ (съ стомана), adj. acéré.

Накарвамъ, va. induire; || (да работатъ), mettre à l'oeuvre m.

Накарване, sn. l'induction f.

Накачевамъ va. combler de; || (новы струны на цигулка), remonter.

Накиснатъ, adj. fig. imbu de.

Накиснувамъ, va. Méd. Chir. macérer; 1. (у вода ленъ), rouir; 2. накиснува (за хлѣбъ), v. imp. il trempe; 3. накиснуваса, v. imp. il s'imbibe, il s'imprégne.

Накиснуване, sn. l'infusion f, imbibition, imprégnation f; 1. Pharm. la madéfaction; 2. (ленъ), le roulissement, le rui; 3. място за — ленъ, le routoir; 4. пълни съ вода за —, va. comburger.

Накитеувамъ, va. assortir, fraiser.

Накитеуване, sn. fig. l'étalage m.

Накитень, adj. assorti.

Накичевамъ, va. orner, embellir, revêtir, couronner de, enjoliver, habiller, parer, garnir, meubler de, tapisser, farder, r agrémenter; 1. fig. décorer, enrichir de, broder; 2. fam. pomponner, se 'harnacher; 3. (съ дѣбѣни)

украсенеа), historier; 4. (съ китка отъ нера), empanacher; 5. -са, vr. se couronner, se parer, faire sa toilette, s'équiper, s'ajuster à ou avec; 6. fig. se décorer de; 7. fam. se pomponner; 8. (съ шиньо), fam. se requinquer.

Накичеване, sn. l'ornement m, embellissement, parement m, garniture, parure f, enveloppement, agrément, r agrément m, préciosité f; 1. fig. la broderie; 2. Archit. l'abaque m; 3. права прѣмлого — на нѣщо, va. manier; 4. снемамъ —, va. déparer; 5. свалямъ отъ глава -то, va. décoiffer; || свалямъ си —, vn. se décoiffer; 6. безъ —, rustique, adj.; || fig. nu.

Накичевачъ, sn. fam. un enjoliveur.

Накиченце, sn. l'enjolivure f.

Накичень, adj. douceurs, précieux; || (за писало), fig. musqué.

Накичителентъ, adj. parant.

Наклаждамъ (огњи), va. faire du feu

Наклаждане (огњи), sn. l'allumage m.

Наклеевамъ, va. encoller, engluer; || (платно), bourgane.

Наклееване, sn. l'encollage m; || (хартия), le collage.

Наклеянъ, adj. Méd. agglutinatif.

Наклонене, sn. l'inclinaison f, le penchement, tendance, propension f; 1. Gram. le mode; 2. (съ глава), l'inclination f; 3. (на расстенеа къмъ сълнцето), Bot. la nutation; 4. (къмъ спадане), le déclin.

Наклоненъ, adj. penchent, penché, disposé à, enclin à; 1. (къмъ нѣщо), porté à, prêt; 2. (къмъ пладнѣ), inclinant; || сълнчевъ часовникъ —, l'incliné m.

Наклонностъ, sf. vocation pour, nature, qualité f, génie m; 1. fig. inclination (à, pour), pente à, proclivité, attache f; 2. (къмъ), un goût de, pour; || fig. le penchant; 3. (къмъ нѣщо), fig. la propension.

Наклонявамъ (клоня), vn. pencher, affectioner, coucher; || наклоненъ е, v. imp. il incline et il s'incline.

Наклонанъ, adj. inculpé, intimé; 1. Jur. prévenu, défendeur; 2. отговори на —, les défenses f; 3. (съзъмъ), vn. être en reatou m; 4. както единъ —, adv. préventivement.

Наклопвамъ, va. accuser, inculper.

Наклопване, sm. l'inculpation f; || Jur. la prévention.

Наковаличка (у косачъ), sf. l'enclumette f; || (ржна), l'enclumeau et enclumot m.

Наковалня, sf. l'enclume f; -ненъ, d'enclume; || la forge, le bel-outil (pl. beaux-outils); || (съ дѣва края или рога), la bigorne.

Наколѣничване, sn. Vén. la cavée.

Накосена трѣва, sf. la fauche.

Накривиса, v. imp. Mar. il est à la bande.